

Sag C-897/19 PPU

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

5. december 2019

Forelæggende ret:

Vrhovni sud (Kroatien)

Afgørelse af:

28. november 2019

Appellant:

I.N.

Vrhovni sud (øverste domstol, Kroatien) [udelades] indgiver hermed nærværende

PRÆJUDICIELLE FORELÆGGELSE

MED ANMODNING OM

PRÆJUDICIEL HASTEPROCEDURE

(anonymiseret version)

I. Oplysninger om den forelæggende ret:

Forelæggende ret: Vrhovni sud (øverste domstol, Republikken Kroatien)
[udelades]

II. Hovedsagens parter:

I.N., [udelades]

Den Russiske Føderation ved Republikken Kroatiens anklagemyndighed,
[udelades]

III. Fremstilling af retsforhandlingerne og de relevante faktiske omstændigheder

a) Den internationale efterlysning og omstændighederne ved anholdelsen af den af udleveringsanmodningen berørte person I.N.

- 1 Den 20. maj 2015 udsendte Interpols kontor i Moskva (Den Russiske Føderation) en international efterlysning af I.N. med henblik på »anholdelse« i anledning af strafforfølgning for passiv bestikkelse (den russiske straffelovs artikel 290, stk. 5). Ifølge resuméet af den faktuelle beskrivelse af den strafferetlige overtrædelse er udlændingen I.N. sigtet for i sin egenskab af direktør for afdelingen for licenser og certifikater under det russiske ministerium for krisesituationer i Republikken Karelija, efter forudgående aftale med andre af ministeriets embedsmænd og inden for rammerne af et misbrug af sine officielle funktioner, at have modtaget 833 000 RUB i bestikkelse fra en repræsentant for en virksomhed og for som modydelse herfor at have udstedt bevillinger til vedkommende [org. s. 2] vedrørende installation, teknisk support og reparation af brandsikringsudstyr i ejendomme og på byggepladser.
- 2 Den 30. juni 2019 blev udlændingen I.N. anholdt ved grænseovergangsstedet M. på grundlag af ovennævnte internationale efterlysning (rødt hjørne udsendt af Interpols kontor i Moskva). Udlændingen I.N. meldte sig som passager i en bus ved en grænsekontrol for at komme ind i Republikken Kroatien fra Republikken Slovenien. Ved grænsekontrollen legitimerede han sig ved at forevise et islandsk rejsedokument for flygtninge nr. [...], der var gyldigt fra den 25. februar 2019 til den 25. februar 2021.
- 3 Med anholdelsen af udlændingen I.N. indledtes en beslutningsprocedure angående udlevering af udlændingen til Den Russiske Føderation, hvilken gennemføres i Republikken Kroatien i overensstemmelse med bestemmelserne i Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (lov om gensidig international retshjælp i straffesager, »Narodne novine« 178/04, herefter »ZOMPO«). De relevante bestemmelser i ZOMPO er anført i nærværende anmodnings del IV.

b) Beslutningsproceduren angående anmodningen om udlevering af udlændingen I.N. til Den Russiske Føderation

- 4 Den 1. juli 2019 blev I.N. afhørt af undersøgelsesdommeren ved Županijski sud (distriktsdomstolen i Zagreb, Kroatien). I.N. meddelte, at han modsætter sig udlevering til Den Russiske Føderation. Det blev i retsmødet oplyst, at han har russisk og islandsk statsborgerskab.
- 5 Den 1. august 2019 tilstillede direktoratet for konsulære anliggender, visum- og udlændingetjenesten, under Republikken Kroatiens ministerium for udenrigsanliggender og europæiske anliggender, Županijski sud (distriktsdomstolen i Zagreb) et notat fra Islands ambassade i B., hvori det er anført, at udlændingen I.N. har islandsk statsborgerskab og fast opholdssted

(*permanent residence*) i Island. I notatet er det angivet, at udlændingen I.N. opnåede islandsk statsborgerskab den 19. juni 2019. Inden han opnåede statsborgerskab, var han indehaver af et rejsedokument for flygtninge nr. [...]. I notatet er det ligeledes anført, at den islandske regering ønsker, at der hurtigst muligt sørges for frit lejde (*safe passage*) til Island for udlændingen I.N.

- 6 Den 6. august 2019 modtog Županijski sud (distriktsdomstolen i Zagreb) en anmodning fra Den Russiske Føderations øverste anklagemyndighed, i hvilken der anmodes om udlevering af udlændingen I.N. til Den Russiske Føderation i overensstemmelse med bestemmelserne i den europæiske udleveringskonvention. Der anmodes om udlevering i anledning af strafforfølgning i forbindelse med ni overtrædelser vedrørende passiv bestikkelse som omhandlet i artikel 290, stk. 3, i Den Russiske Føderations straffelov og fem overtrædelser vedrørende passiv bestikkelse som omhandlet i artikel 290, stk. 5, litra a), i Den Russiske Føderations straffelov. Der er ligeledes blevet fremlagt dokumenter til støtte for udleveringsanmodningen i overensstemmelse med bestemmelserne i den europæiske udleveringskonvention. I anmodningen er det tillige anført, at Den Russiske Føderations øverste anklagemyndighed garanterer, at udleveringsanmodningen ikke har til formål at forfølge den pågældende person af politiske grunde, på grund af hans race, religion, nationalitet eller anskuelser, at udlændingen I.N. vil få stillet alle muligheder til rådighed for at udøve sin ret til forsvar, herunder retten til advokatbistand, samt at han ikke vil blive udsat for tortur, grusom eller umenneskelig behandling eller straf, der krænker den menneskelige værdighed.
- 7 Den 5. september 2019 afsagde den afdeling, der behandlede sagen ved Županijski sud (distriktsdomstolen i Zagreb), en kendelse, hvorved den fastslog, at de retlige betingelser for udlevering med henblik på retsforfølgning af udlændingen I. N som omhandlet i ZOMPO's artikel 33 og 34 var opfyldt, og dette under overholdelse af specialitetsprincippet som fastsat i ZOMPO's artikel 37. [Org. s. 3]
- 8 Den 30. september 2019 har udlændingen I.N. iværksat appel af den kendelse, som Županijski sud (distriktsdomstolen i Zagreb) afsagde den 5. september 2019. I. N er af den opfattelse, at der foreligger en konkret, alvorlig og rimeligt forudsigelig risiko for, at han i tilfælde af udlevering vil blive udsat for tortur og umenneskelig og nedværdigende behandling. I appelskriftet har han understreget, at han er blevet indrømmet flygtningestatus i Island netop på grund af de konkrete forfølgelser i Rusland, at han er i besiddelse af et gyldigt islandsk rejsedokument for flygtninge, og at Županijski sud (distriktsdomstolen i Zagreb) med den anfægtede kendelse de facto har bragt den internationale beskyttelse, der er blevet indrømmet ham i Island, til ophør. Han har ligeledes anført, at han har islandsk statsborgerskab, og at retten i første instans med vedtagelsen af den anfægtede kendelse dermed har tilsidesat den fortolkning, som Domstolen har lagt til grund i dom af 6. september 2016, Petruhhin (C-182/15, EU:C:2016:630). Til støtte for sine anbringender vedrørende risikoen for tortur og umenneskelig og nedværdigende behandling har han fremlagt domme fra Den Europæiske

Menneskerettighedsdomstol, hvori der henvises til de umenneskelige vilkår inden for Den Russiske Føderations fængselssystem og til det korrupte retssystem, og en rapport fra kommissæren for menneskerettigheder, N. M., af 12. november 2013.

- 9 Vrhovni sud (øverste domstol) skal som ret i anden instans træffe afgørelse om den appel, som udlændingen har iværksat af den kendelse, som Županijski sud (distriktsdomstolen i Zagreb) afsagde den 5. september 2019.
- 10 Ifølge fast retspraksis ved Vrhovni sud (øverste domstol) skal der gives afslag på en anmodning om udlevering, såfremt der i tilfælde af udlevering foreligger en reel risiko for, at den udleverede person vil blive udsat for tortur eller umenneskelig straf eller behandling. Disse forhold vil blive behandlet inden for rammerne af appelproceduren.
- 11 Ikke desto mindre er Vrhovni sud (øverste domstol) i tvivl om, hvorvidt den, inden den vedtager en afgørelse angående udleveringsanmodningen på grundlag af de EU-retlige bestemmelser, skal underrette Republikken Island, hvori udlændingen er statsborger, om udleveringsanmodningen, således at denne stat har mulighed for at anmode om overgivelse af sin statsborger med henblik på at gennemføre en procedure med det formål at forhindre risikoen for straffrihed.
- 12 I betragtning af, at der hersker tvivl om anvendelsen af EU-retten, har Vrhovni sud (øverste domstol, Republikken Kroatien) ved kendelse af 26. november 2019 besluttet at udsætte sagen og forelægge Den Europæiske Unions Domstol følgende præjudicielle anmodning:

Skal artikel 18 TEUF fortolkes således, at en medlemsstat i Den Europæiske Union, der træffer afgørelse om udlevering til et tredjeland af en statsborger fra en stat, der ikke er medlem af Den Europæiske Union, men som er medlem i Schengenområdet, er forpligtet til at underrette nævnte Schengenmedlemsstat, hvori denne person er statsborger, om udleveringsanmodningen?

Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, og nævnte Schengenmedlemsstat har anmodet om overgivelse af den pågældende person med henblik på at gennemføre en procedure, med henblik på hvilken der kræves udlevering, skal den pågældende person da overgives til denne stat i overensstemmelse med aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om procedurerne for overgivelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og Island og Norge?

c) Beslutningsproceduren angående varetægtsfængsling med henblik på udlevering

[Org. s. 4]

- 13 Den 1. juli 2019 efter anholdelsen af udlændingen I.N. på grundlag af den internationale efterlysning traf undersøgelsesdommeren ved Županijski sud (distriktsdomstolen i Zagreb) bestemmelse om varetægtsfængsling med henblik på

udlevering af I.N. i overensstemmelse med ZOMPO's artikel 47. Udlændingen I.N. indgav til prøvelse af denne kendelse en appel, som den afdeling, der behandlede sagen ved Županijski sud (distriktsdomstolen i Zagreb), den 18. juli 2019 forkastede som ugrundet.

- 14 Den 7. august 2019 efter modtagelsen af anmodningen om udlevering til Den Russiske Føderation forlængede undersøgelsesdommeren ved Županijski sud (distriktsdomstolen i Zagreb) varetægtsfængslingen med henblik på udlevering af udlændingen I.N. Den appel, som udlændingen I.N. iværksatte, blev den 27. august 2019 forkastet ved kendelse afsagt af den afdeling, der behandlede sagen ved Županijski sud (distriktsdomstolen i Zagreb), og som følge heraf blev undersøgelsesdommerens kendelse endelig.
- 15 Udlændingen I.N. er fortsat varetægtsfængslet med henblik på udlevering.

IV. Nationale bestemmelser, der kan finde anvendelse i nærværende sag:

- 16 *Republikken Kroatiens forfatning* («Narodne novine» nr. 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10 og 5/14)

Artikel 9

En statsborger i Republikken Kroatien kan ikke udvises fra Republikken Kroatien, fratages sit statsborgerskab eller udleveres til en anden stat, medmindre dette sker inden for rammerne af gennemførelsen af en afgørelse om udlevering eller overgivelse, der er vedtaget i overensstemmelse med de internationale traktater eller med gældende fællesskabsret.

- 17 Republikken Kroatien har ikke indgået nogen bilateral aftale med Den Russiske Føderation, på grundlag af hvilken den måtte være forpligtet til at udlevere sine statsborgere til denne stat.
- 18 *ZOMPO*

Artikel 1

(1) Nærværende lov regulerer den internationale retshjælp i straffesager (herefter »international retshjælp«), medmindre andet er bestemt i en international traktat.

(2) [...]

Kendelse om afslag på en udleveringsanmodning

Artikel 55

(1) Når den kompetente ret skønner, at de retlige betingelser for udlevering ikke er opfyldt, afsiger den en kendelse om afslag på udleveringsanmodningen, som den uopholdeligt tilstiller Vrhovni sud (øverste domstol, Republikken Kroatien), der,

efter at have hørt den kompetente chefanklager, stadsfæster, ophæver eller ændrer kendelsen.

(2) Den endelige kendelse om afslag på udleveringsanmodningen tilstilles justitsministeriet, som underretter den anmodende stat.

[Org. s. 5]

Kendelse om godkendelse af udlevering

Artikel 56

(1) Når den afdeling, der behandler sagen ved den kompetente ret, skønner, at de retlige betingelser for udlevering er opfyldt, træffer den afgørelse ved kendelse.

(2) Denne kendelse kan appelleres inden for en frist på tre dage. Vrhovni sud (øverste domstol, Republikken Kroatien) træffer afgørelse om appellen.

- 19 Begrundelsen for afslag på anmodningen er bestemt i ZOMPO's artikel 12 og 13, mens de særlige begrundelser for afslag på udlevering er fastsat i bestemmelserne i ZOMPO's artikel 35.

Afslag på en anmodning

Artikel 12

(1) Den kompetente nationale myndighed kan give afslag på en anmodning om international retshjælp, hvis:

1. anmodningen vedrører en handling, der betragtes som en politisk forbrydelse eller som en handling knyttet til en sådan forbrydelse
2. anmodningen vedrører en overtrædelse af skattelovgivningen
3. en godkendelse af anmodningen vil kunne krænke Republikken Kroatiens suverænitet, sikkerhed, retsorden eller andre væsentlige interesser
4. det med rimelighed kan formodes, at den af udleveringsanmodningen berørte person i tilfælde af udlevering vil blive strafferetligt forfulgt eller straffet på grund af sin race, religion, nationalitet, sit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller sine politiske anskuelser, eller desuden hvis den pågældendes situation vil blive gjort vanskeligere af en af disse grunde
5. det drejer sig om en mindre overtrædelse.

- 20 Retspraksis ved Vrhovni sud (øverste domstol) for så vidt angår anvendelsen af dom af 6. september 2016, Petruhhin (C-182/15, EU:C:2016:630)

Vrhovni sud (øverste domstol) ophævede ved kendelse [udelades] af 4. januar 2018 den kendelse, der var blevet afsagt af den lavere retsinstans, hvorved sidstnævnte retsinstans havde skønnet, at de retlige betingelser for udlevering af den russiske statsborger til Den Russiske Føderation var opfyldt. Med denne kendelse anmodede Vrhovni sud (øverste domstol) den lavere retsinstans om at undersøge, hvorvidt den af udleveringsanmodningen berørte person samtidig var statsborger i Republikken Litauen, som der refereres til i sagsakterne, ligesom den henviste retten i første instans til Den Europæiske Unions Domstols fortolkning i Petruhhin-sagen.

V. EU-retlige bestemmelser, der ønskes en fortolkning af:

- 21 Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

Artikel 18

Inden for traktaternes anvendelsesområde og med forbehold af disses særlige bestemmelser er al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, forbudt.

[...]

[Org. s. 6]

- 22 Konvention om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser

Artikel 2

De indre grænser kan alle steder passeres uden personkontrol.

- 23 Protokol (nr. 19) om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union

Artikel 2

Schengenreglerne gælder for de medlemsstater, der er nævnt i artikel 1, jf. dog artikel 3 i tiltrædelsesakten af 16. april 2003 og artikel 4 i tiltrædelsesakten af 25. april 2005. Rådet træder i stedet for den eksekutivkomité, der blev nedsat ved Schengenaftalerne.

- 24 Aftale indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne

Artikel 1

Republikken Island og Kongeriget Norge, i det følgende benævnt »Island« og »Norge«, deltager som associeret i Det Europæiske Fællesskabs og Den Europæiske Unions aktiviteter på de områder, der er omfattet af de i bilag A og B til den[n]e aftale nævnte bestemmelser og den videre udvikling heraf.

Denne aftale skaber gensidige rettigheder og forpligtelser i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat heri.

- 25 Aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om procedurerne for overgivelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og Island og Norge

Artikel 1

Indhold og formål

1. De kontraherende parter forpligter sig til i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale at forbedre overgivelsen med henblik på strafforfølgning eller fuldbyrdelse af domme mellem medlemsstaterne på den ene side og Kongeriget Norge og Republikken Island på den anden side ved som minimumsnorm at anvende konventionen af 27. september 1996 om udlevering mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union.

2. De kontraherende parter forpligter sig til i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale at sikre, at udleveringsordningen mellem medlemsstaterne på den ene side og Kongeriget Norge og Republikken Island på den anden side baseres på en overgivelsesordning, der bygger på en arrestordre i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale.

3. Denne aftale indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er defineret i den europæiske menneskerettighedskonvention, eller, hvis [org. s. 7] fuldbyrdelsen foretages af en judiciel myndighed i en medlemsstat, principperne i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union.

4. Intet i denne aftale bør fortolkes som et forbud mod at nægte at overgive en person, der er omfattet af en arrestordre som defineret i denne aftale, hvis der er objektive grunde til at formode, at arrestordren er udstedt med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering, eller at den pågældendes situation kan blive skadet af en af disse grunde.

VI. Begrundelsen for at forelægge en anmodning om præjudiciel afgørelse:

- 26 Vrhovni sud (øverste domstol) er af den opfattelse, at udlændingen I.N. ikke længere har flygtningestatus, da han i mellemtiden har opnået islandsk statsborgerskab.
- 27 I dom af 6. september 2016, Petruhhin (C-182/15, EU:C:2016:630), fastslog Domstolen, at artikel 18 TEUF og 21 TEUF skal fortolkes således, at når en medlemsstat, som en unionsborger, der er statsborger i en anden medlemsstat, har begivet sig til, bliver tilstillet en anmodning om udlevering af et tredjeland, med hvilket den førstnævnte medlemsstat har indgået en udleveringsaftale, er den forpligtet til at underrette den medlemsstat, hvor den nævnte borger er statsborger, og til på anmodning fra den sidstnævnte medlemsstat i givet fald at overgive borgeren til denne i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, dog forudsat at denne medlemsstat i henhold til national ret har kompetence til at retsforfølge personen for handlinger begået uden for dens nationale område.
- 28 I præmisserne i Petruhhin-dommen anførte Domstolen, at forskelsbehandlingen (der består i at tillade udlevering af en unionsborger, som er statsborger i en anden medlemsstat, såsom Aleksei Petruhhin, mens de nationale statsborgere indrømmes beskyttelse) indebærer en restriktion for retten til at færdes som omhandlet i artikel 21 TEUF. En sådan restriktion er berettiget, såfremt den er begrundet i objektive hensyn og står i rimeligt forhold til det formål, der lovligt forfølges med den nationale lovgivning. En restriktion med det formål at forhindre risikoen for straffrihed for personer, der har begået en straffelovsovertrædelse, udgør et lovligt formål. Ikke-udleveringen af nationale statsborgere kompenseres nemlig ved den anmodede medlemsstats mulighed for at retsforfølge sine egne statsborgere for alvorlige lovovertrædelser begået uden for dennes område (henset til princippet om aut dedere aut judicare – udlevere eller retsforfølge). Desuden har medlemsstaterne som hovedregel ikke kompetence til at påkende sådanne handlinger, når gerningsmanden og offeret ikke er deres statsborgere. I denne henseende er udlevering af udenlandske statsborgere med det formål at forhindre risikoen for straffrihed en rimelig begrundelse for udlevering. Hvad angår proportionalitetskriteriet, bl.a. med hensyn til, hvorvidt der foreligger en alternativ foranstaltning, der er mindre bindende, til opfyldelse af formålet om at forhindre risikoen for straffrihed for personer, der har begået en strafbar handling, er det ikke desto mindre i den beskrevne situation vigtigt at prioritere udvekslingen af oplysninger med den stat, hvori den berørte person er statsborger. **[Org. s. 8]**
- 29 Udlændingen I.N. er ikke unionsborger, men statsborger i Republikken Island, som Den Europæiske Union har en særlig tilknytning til.
- 30 Udlændingen I.N., som har fast opholdssted i Republikken Island, har gjort brug af sin ret til fri bevægelighed inden for Schengenområdet medlemsstater.

- 31 Schengenreglerne finder anvendelse på Den Europæiske Unions medlemsstater som fastsat i artikel 2 i protokol nr. 19 TEUF om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union. Derudover har Rådet for Den Europæiske Union indgået en aftale med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne.
- 32 Udlændingen I.N. er blevet anholdt på Republikken Kroatiens område i forbindelse med indrejse i Republikken Kroatien fra en anden medlemsstat i Den Europæiske Union, nemlig Republikken Slovenien.
- 33 Republikken Kroatien udleverer ikke sine statsborgere til Den Russiske Føderation.
- 34 Artikel 18 TEUF bestemmer, at inden for traktaternes anvendelsesområde er al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, forbudt.
- 35 Republikken Island er ikke medlem af Den Europæiske Union, men den 1. november 2019 trådte aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om procedurerne for overgivelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og Island og Norge i kraft. Denne aftale fastsætter, at de kontraherende parter forpligter sig til at sikre, at udleveringsordningen mellem medlemsstaterne på den ene side og Kongeriget Norge og Republikken Island på den anden side baseres på en overgivelsesordning, der bygger på en arrestordre i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale.
- 36 I betragtning af samtlige ovennævnte forhold er Vrhovni sud (øverste domstol) i tvivl om, hvorvidt artikel 18 TEUF skal fortolkes således, at en medlemsstat i Den Europæiske Union (i den foreliggende sag Republikken Kroatien), der træffer afgørelse om udlevering til et tredjeland (i den foreliggende sag Den Russiske Føderation) af en statsborger fra en stat, der ikke er medlem af Den Europæiske Union, men som er medlem i Schengenområdet, er forpligtet til, inden den træffer afgørelse om udlevering, at underrette den stat, hvori udlændingen er statsborger (i den foreliggende sag Republikken Island), om udleveringsanmodningen, og om, hvorvidt den, såfremt nævnte Schengenmedlemsstat (i den foreliggende sag Republikken Island) anmoder om overgivelse af den pågældende person med henblik på at gennemføre en procedure, med henblik på hvilken der kræves udlevering, skal overgive nævnte person til denne stat i overensstemmelse med aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om procedurerne for overgivelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og Island og Norge.
- 37 Såfremt det forelagte spørgsmål besvares bekræftende, er den forelæggende ret nemlig af den opfattelse, at en underretning af Republikken Island om udleveringsanmodningen, hvorved denne stat gives mulighed for at udstede en arrestordre med henblik på overgivelse med det formål at føre en straffesag, vil bidrage til gennemførelsen af formålet om at forhindre risikoen for straffrihed for

personer, der har begået en strafbar handling. Såfremt det forelagte spørgsmål besvares bekræftende, men Republikken Island ikke anmoder om overgivelse, undersøger Vrhovni sud (øverste domstol), hvorvidt udleveringen vil krænke de rettigheder, der er fastsat i artikel 19 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Såfremt det forelagte spørgsmål imidlertid besvares benægtende, dvs. såfremt Vrhovni sud (øverste domstol) ikke er forpligtet til at underrette Republikken Island om udleveringen i medfør af EU-retten, undersøger Vrhovni sud (øverste domstol) da i henhold [org. s. 9] til bestemmelserne i national lovgivning, hvorvidt udlændingen som følge af udleveringen risikerer at blive udsat for tortur eller umenneskelig eller nedværdigende straf eller behandling. Blandt de forhold, der indgår i vurderingen af denne risiko, optræder ligeledes den omstændighed, at udlændingen I.N. tidligere har opnået flygtningestatus i Island.

VII. Anmodning om præjudiciel hasteprocedure i henhold til procesreglementets artikel 107

- 38 Udlændingen I.N. er varetægtsfængslet med henblik på udlevering.
- 39 I henhold til ZOMPO's artikel 49 forbliver foranstaltningen med varetægtsfængsling med henblik på udlevering i kraft under hele udleveringsproceduren indtil udløbet af fristen for fuldbyrdelse af udleveringskendelsen.
- 40 Besvarelsen af det forelagte spørgsmål er afgørende for vurderingen af udlændingens retsstilling.
- 41 I betragtning af, at frihedsberøvelsen udgør en begrænsning af de grundlæggende menneskerettigheder og frihedsrettigheder for udlændingen, hvis udlevering der træffes afgørelse om i hovedsagen, anmoder den forelæggende ret om, at den præjudicielle forelæggelse undergives hasteproceduren som omhandlet i procesreglementets artikel 107.

VIII. Anmodning om fortolkning:

Skal artikel 18 TEUF fortolkes således, at en medlemsstat i Den Europæiske Union, der træffer afgørelse om udlevering til et tredjeland af en statsborger fra en stat, der ikke er medlem af Den Europæiske Union, men som er medlem i Schengenområdet, er forpligtet til at underrette nævnte Schengenmedlemsstat, hvori denne person er statsborger, om udleveringsanmodningen?

Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, og nævnte Schengenmedlemsstat har anmodet om overgivelse af den pågældende person med henblik på at gennemføre en procedure, med henblik på hvilken der kræves udlevering, skal den pågældende person da overgives til denne stat i overensstemmelse med aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken

Island og Kongeriget Norge om procedurene for overgivelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og Island og Norge?

Zagreb, den 28. november 2019.

[Udelades]

ARBEJDS
DOKUMENT